

טרטים

אנה של וולסאדיזם

הצמאון לפורענות (תמר, תל-אביב): ארצות-הברית) מציג שאלה עקרונית: מה חשוב יותר, החוק או הצדק? ליתר דיוק: האם מותר לשוטף לויף הוכחות נגד אדם שהוא בטוח באשמתו?

הבמאי אורסן חלס, ריכז את המצלמה על הדבר היחיד החשוב בסרט, לדעתו: השחקן אורסון חלס. בדמותו המפלצתית של מפקד-משטרה נפוח וסאדיסטי, שאינו נרתע מכל אמצעי בוזי כדי להרשיע את האיש אשר האינטואיציה הגאונית שלו אומרת לו שהוא הרוצח, מעורר השחקן חלס תלחלה. הבמאי חלס דואג לכך, כי תלחלה זו לא תפוג לרגע במשך שעה וחצי של חלסאדיזם מצוי לם היטב.

כבר באמצע הסרט מתחיל הצופה לחשוד, כי הסאדיזם של וולסאדיזם הפול הוא מעל לצו התפקיד השחקני ומעבר לקריאת החובה הבמאית. כאשר חלס מארגן התעללות נוראה

בידיעה שהן משמשות כמטרה לאימוני קליעה, אך בידען גם את משמעות שלי-חותן האנושית — הן המלחמה עצמה. ב' אחד הקטעים הנפלאים של הסרט, בו רוד קדת אנית-גרר לקצב סמבה, מקבלת המל-תמה כולה משמעות של מחול-שדים מגוחך ואיום גם יחד.

סטלה, המצטיירת בסרטו של ריד כדמות של קדושה, דמות שסופיה לורן מפתיחה בעצבה אותה בכשרון, היא ההיפך הגמור מכל מה שמהווה המלחמה. היא השקט וה' שלוח, האהבה, הבטחון, כל החוויות הנכ-ספיות מצד אחד, והמביאות מצד שני את האסון. כי כל חברה לחדר של סטלה, אחד גורלם — מות.

האחד שמתקומם נגד גורל זה, הוא ויל-יאם הולדן, בדמותו של הקברניט האמרי-קאי, המחליט לחזור למרות שנתן את ה-מפתח לחדרה של סטלה לקברניט אחר — האית המבשר את המות.

זהו סרט עלילתי סוער, בעל משמעות פילוסופיות שאינן מפריעות לעלילה עצמה,

אורסון חלס ב"הצמאון לפורענות"

מפצת עגולה בריבוע

מבוצע בכשרון וביכולת עם צאת של שח-קני-משנה כאוסקר הומולקה וסרבור החי-ארז, שאינם נופלים מכוכבי הסרט בטיב משחקם ובריפושם שהם מטביעים בלב ה-צופה.

הגירסה המרגיזה

יודי הנאשמת (גת, תל-אביב: צרפת) — הוא מסוג הרומנים העזרים המיועדים לסחוט דמעות במתכון קבוע מראש: אהבה נכזבת מוקפת חומות בית-סוהר ואלמני בתי-משפט, שלוש ארבע נזירות במקום, כי נזירות המיביבים כל העת אותה נעימה רג' שנית, רכבות נוסעות אל הבלתי-נוגע ועוד רצח או שניים לבידור.

וויאן רומאנס, היא הדמות הקלאסית למלודרמות מטופשות במתכונת זו. הפעם היא מובאת למשפט על רצח בעלה, מסרבת לספר מדוע רצחה אותו, כדי לא להכתיים את שמה הטוב. ורק עורך דין פיקח, מצ' לוח להראות לחבר המושבעים עד כמה סב' לה האשה בחייה עם בעלה, וכי למעשה אינה רוצחת, אלא נוקמת שנקמה בבעלה את רצח ילדה, שנולד ממאהבה.

סרט שהוצג עשרות פעמים בנרסאות שו' נות, אולם מעולם לא בצורה כה מרגיזה.

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם: ● **הקליה שיזכר לעד** (מגדורה, תל-אביב) — טביעתה של טיטיק בסרט בריטי דוקמנטרי המחצה, אנושי ומזעזע.

● **יעקובובסקי והקולונל** (אלנבי, תל-אביב) — דני קיי תורם את חלקו לעי' דוד מלוה-העלית, בסרט חביב המראה יהודי מסדר גוי.

● **סכיב העולם ב-80 יום** (תן, תל-אביב) — שבוע אחרון לתצוגת אלבום התמונות המרהיבות מרחבי העולם.

● **הגשר על נהר קוואי** (אורינו, ירושלים) — שיר תהילה לאמביציה האנושית. אלק גינס.

באשתו היפה של יריבו, בלש מכטיאי היא דואג לטוהר השיטות המשטריות, או כאשר הוא חונק כמו ידיו (ולעני הצופה) את איש העולם התחתון העוזר לו במוזמיותו — נדמה לקלל כי הבמאי-השחקן אינו פועל רק בכשרון עילאי, אלא גם בהנאה פורטית עמוקה.

אורסון חלס בריבוע הוא קצת יותר מדי, גם כשהוא עגול כחבית, וגם כאשר הוא מוגש בתוספת התבליו של מרילין דיטריד והליפתן של זיא'זיא גאבור.

מפתח לגורל

המפתח (מוגבר, תל-אביב: ארצות-הברית) — הוא סרט אודות המאמץ המל-חמתי של נשים מסוימות, שישבו בעורף, ימעולם לא זכו למילה של שבח או תהילה למרות חלקן הבלתי-מעורער בכל מלחמה שהיא. נציגה של איתן נשים היא סטלה, בביצועה טובה הלב של סופיה לורן רחבת השת וצרת העיניים, אורחת שחייצת ש' נקלעה ללונדון של מלחמת-העולם השנייה, איבדה את ארוסה לפני הנישואים ומצאה את עצמה ברחוב.

אולם מכיון שארוסה שנהרג היה מפקדה של איתן גרר, הופכת סטלה עד מהרה ל' פטרונית של קברניטי אניות-הגרר, אותן ספינות-קטנות דלות חינוש, היוצאות להציל אניות שנפגעו על ידי צוללות האויב, מעין צלב-אדום של הים. כשהיא מסתגרת בדירה רחבה ודלת-ריהוט, מחליפה סטלה את בן-זוגה בכל פעם שקדומו לא חזר מתפקידו. המפתח — מפתח דירתה, עובר מידי קבר-ניט למשנהו, ובכל פעם שנהרג קברניט, נמצא לו ממלא מקום החוסה בכנפי סטלה.

סטלה איננה יצאנית או נערת-הפקר. גם חבר קברניטי הגוררות, אינם פוחזים או הוללים קליידעת. בסרטו של קרול ("האדם השלישי") ריד, מקבל כל אחד מהם מש' מעות סמלית, כשם שכל מעמד ומעמד ב' סרטו זה של ריד יש לו משמעות סמלית. אניות הגרר בעלות התותח המיושן, ה' ייצאות להאבק בצוללות ולהציל חיים —

זה הוא זה:

תשבץ העולם הזה 1115

		7	6	5		4	3	2	1	
12					11	10			9	8
	16				15				14	13
		20		19		18				17
			24	23			22			21
		25						27	26	
			29	28						30
				33		32	31			
39	38				37	36			35	34
		43				42	41			40
			48		47		46	45		44
				52	51		50		49	
					54					53

מאונך: 1. א-

- חות משה; 5. לא
- קעור; 9. שחק
- נית; 13. משחת
- גילוח; 15. פור
- רים, למשל; 16.
- בתוכו; 17. עיסוק
- הצייד; 18. מלך
- בישראל; 20. ז'
- מר; 21. קצין
- משטרה; 22. מ'
- רידה; 23. ענק
- חצי יונה; 25.
- שמך; 28. מ'
- קובל; 30. אל
- פלשתי; 33. עשב;
- מרכו; 35. גרו
- יאיר; 36. אריג
- רך; 38. יחידת
- חשמל; 40. אמנו;
- חומר ניקוי; 41.
- בית-חרושת

של; 14. ראש ממשלת צרפת; 16. אינטרנציונאלי; 18. אגד פרחים; 19. קובץ עצים; 22. ריב; 24. בירת עי-ראק; 27. שוטר גדודי; 29. קיים; 31. ביטוי; 32. סוג גשם; 34. משרד; 37. דינה ליעקב; 39. מדינה בארצות-הברית; 42. מפעל רפואת; 45. לא יהודי; 47. בהמה; 49. חול; 50. מנעול בטחון; 52. מרכז העלטה.

בחיפה; 44. כך; 46. נהר; 48. כן, בלוי-עזית; 49. שר האוצר; 53. אויל; 54. האמנה הצפון-אטלנטית.

מאונך: 2. עני; 3. שתיים עשרה שעות; 4. שני שליש של חמש; 5. מוצר תצירי; 6. חלק הסעודה; 7. אות הנצחון; 8. יסוד חימי; 10. ספר תנ"ך; 11. אשת אברהם; 12. של פחם. למ'

חיקוי...!

זה גודלה של כל המצאה מוצלחת, אך אם אינך רוצה להתאכזב דרשי אך ורק סינטבון - נקה המקורי

נפלא לנקיון הבית לכביסה ולהדחת כלים